

ELŐFIZETÉS

HELYBEN ÉS VIDÉKEN

Egy évre ... 180 Lei.

Fél évre ... 90 Lei.

Egy negyed évre 45 Lei.

Egy óra ... 15 Lei.

Hirdetések
Árszabás szerint.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSEG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 897.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Vállalat
Sulvardul Regele Fordul-
mand L. (Jósef töl.-ut) 22
TELEFON-SZÁM: 181.

Arad, 1921.

Főszerkesztő
Stauber József.

Szombat, július 2.

Változás a cenzurahivatalban.

(Marcovici Vince megyei árvaszéki ülnök az új cenzorfőnök.)

Ma déli 12 órára dr. Beles Jenő alispán magához kérte az aradi napilapok szerkesztőit és közölte velük, hogy a távollevő Radu Pancu prefektus intenciói szerint a cenzurahivatalban már a mai naptól kezdve gyökeres változás áll be, amennyiben a napilapok eddigi cenzorait a mai nappal a prefektus felmentette és helyükbe más cenzorokat nevezett ki. A cenzurahivatal új főnöke Marcovici Vince megyei árvaszéki ülnök lett, aki nyomban beható eszmecserét folytatott a lapszerkesztőkkel. Mindenekelőtt közölte, hogy az ő vezetése alatt a cenzuránál a lehetőség szerint egységes lesz az eljárás s megnyugtatta a szerkesztőket, hogy nem fog megtörténni az, ami eddig igen gyakran megtörtént, hogy az egyik lapnak megengednek egy eseményt leközölni, míg a másik lap ugyanazt az eseményt nem közölheti le. Ezután a napilapok szerkesztői a régi cenzurahivatal több sérelmes eljárását tárták fel és arra kérték az új cenzorfőnököt, hogy az ő érája alatt ne történjen egyéni szempontoktól irányított cenzura, hanem a közleményeket magasabb állami szempontból bírálják meg. Marcovici Vince ezt meg is ígérte s végül beosztotta a hatásköre alá tartozó cenzorokat az egyes napilapokhoz. Az *Aradi Közlönyt* a mai naptól kezdve Dirlea Vazul vármegyei főjegyző cenzurálja. Dirlea Vazul főjegyző komoly, kiváló tisztviselője a vármegyének, akinek egyénisége garancia arra, hogy a cenzurat a cenzorfőnök intencióihoz hiven fogja gyakorolni.

Most, hogy körülbelül egy esztendei működés után a napilapok régi cenzorait felmentették, szinte önmagától kínálkozik az, hogy elmondjuk sérelmeinket, amelyeket hiába hangoztattunk, azokra orvoslást sohasem kaptunk. De nem rekriminálunk. Megnyugvással vesszük tudomásul a prefektus intézkedését és ama reményünknek adunk kifejezést, hogy az új cenzurahivatal sokkal liberálisabban, az új helyzetnek megfelelően, pártpolitikai szempontok kiküszöbölésével és nem helyezkedve

egyéni világnézletek alapjára fogja a napilapokat cenzurálni. Hisz szűk és reméljük, hogy az új éra alatt az aradi napilapokkal nem fog megtörténni az, ami igen gyakran megtörtént, hogy nagyjelentőségű, világgraszoló eseményeket nem közölhettek a cenzura tilalma

következtében, holott az Aradra jövő erdélyi és más lapok, amelyek szintén cenzura alatt állanak, az eseményeket egész nagyságukban leközölhették. Mi az új cenzurahivataltól nem kérünk egyebet, mint egyenlő bánásmódot és megértést.

Groza beszéde a kisebbségek érdekében.

BUCURESTI. A szenátus legutóbbi ülésén Groza miniszter Flesariu ezredes felszólalására válaszolva nagyfontosságú kijelentéseket tett. Elmondotta, hogy azért ment Erdélybe, mert meg akarta halgatni a kisebbségek jogos kívánságait s eltökélt szándékai azokat kielégíteni. Azután felelt arra a nevelésügyi várra, hogy ő a segesváriakat felhívta volna a központi kormány rendeleteinek figyelmen kívül hagyására.

— Azért jártam ott, — mondotta — hogy megvizsgáljam az állapotokat és informáljam a kormányt. Azt tartom, itt az ideje, hogy visszatérjünk a törvényes állapotokhoz. Törvényteleneknek tekintem mindazokat a rendkívüli intézkedéseket, amelyeket az elmúlt abnormis időkben mi is, más országok is életbeléptettek. Azt hiszem azonban, hogy már helyreállottak a normális idők és meg

kell szünniök a rendkívüli intézkedéseknek, a melyeket Erdélyben a románokkal és a kisebbségekkel szemben is alkalmaztak. Vissza kell állítanunk tehát a törvényes állapotokat. Nagyon kellemetlenül érint az a légkör, amelyet Flesariu szenátor ur továbbra is fenn akarna tartani. Kérem tehát őt, hogy legyen türelemmel és győződjék meg, hogy nem vagyok ellenzője a románizmusnak, de nem maradhatok siket a kisebbségek jogos kívánságával szemben sem, hogy Erdélyben nyugodt légkört lehessen teremteni. Jogosnak találom — fejezte be Groza — hogy a kisebbségek nemzeti zászlójukat használhassák. Igen, ez megfelel a valóságnak. Ez azonban nem csorbitja a mi szuverén állami jogainkat s nekik joguk van rá. Kérem, ne tessék felzavarni azt a helyzetet, a mit mi igyekezzünk békessé és nyugodttá tenni.

Szeptembertől kezdve szigorúan ellenőrzik a nemzetiségi iskolákat. Nemzetiségek szerint osztályozzák a tanulókat. — A zsidó iskolában csak héberül szabad tanítani. — Moldován tanfelügyelő nyilatkozata.

Moldován József aradi királyi tanfelügyelő ma érdekes kérdésben nyilatkozott az *Aradi Közlöny* munkatársa előtt. A jövő tanévre rendelet érkezett a közoktatásügyi kormánytól az iskolák nemzetiségek szerint való osztályozásáról. A rendelkezésről a következőket mondotta a nyilatvánossága számára a tanfelügyelő:

— Szigorú utasításom van a minisztériumtól és ennek értelmében már tudomására is hozom a közeli napokban a különböző nemzetiségi iskoláknak, hogy a jövőben *kizárólag nemzetiségi anyanyelvükön szabad tanítaniok*. Ez a rendelkezés természetesen elsősorban az izraelita hitközség által fenntartott iskolákra vonatkozik. A zsidók tudvalevőleg a trianoni békeszerződés szerint önálló nemzetiségnek nyilvánították magukat és mint ilyenek a héber a

nemzetiségi nyelve. Természetesen a jövő tanévben már kötelesek is héber nyelven tanítani. A miniszteri rendelet kimondja, hogy ha a nemzetiségi iskola nem képes saját nyelvén tanítani, úgy az állam nyelvét, vagyis a román kötelező kisegítő nyelvként használni. Mi minden tanító számára hozzáférhetővé tesszük a román nyelvet. Ezen a nyáron is a felekezeti tanítóknak módot adunk arra, hogy a Regátban tanfolyamokon vegyenek részt és ugyancsak játszva elsajátítsák az állam nyelvét. A miniszteri rendelet egyszersmind kimondja azt is, hogy a jövőben minden tanuló nemzetiségi anyanyelve szerint osztályozandó. Így például a jövő tanévben nem fogjuk megengedni, hogy magyar gyermekek német iskolába járjanak. Viszont a sváb nemzetiségű gyermekek sem láto-

gathatják a magyar iskolákat. A legszigorubbab utasítani fogom a nemzetiségi iskolákat, hogy tartsák be a minisztérium rendelkezéseit. A zsidó iskolát már ez év folyamán is figyelmeztetjük, hogy ott héberül tanítsanak, de eddig mindig elhalasztotta a dolgot.

Végül kérdést intéztünk Moldován tanfelügyelőhöz, hogy mi történik a kikeresztelkedett zsidó tanulókkal.

— Ezekről nem intézkedik a miniszteri rendelet. Véleményem szerint ezek csak továbbra is, mint zsidó nemzetiség kezeltetnek, de mert erre rendelet nincs, ezeket fel szabad venni abba az iskolába, amilyen nemzetiségüknek vallják magukat.

A parlament augusztus 1-ig dolgozik.

(Nem lesz nyári szünet az agrár- és pénzügyi reformok miatt.)

BUCURESTI. A parlament augusztus 1-ig folytatja ülészeit. Nyári vakációról szó sem lehet, mert a napirenden levő agrár- és pénzügyi reformokat okvetlenül minden megszakítás nélkül kell le tárgyalni és parlamentárisan elintézni. A kormány a közvélemény nyomása alatt, továbbá állami és nemzeti érdekből nagy súlyt helyez arra, hogy ezek a nagy fontosságú törvényjavaslatok minél előbb tétő alá jussanak. Ezt különben a parlament zavartalan munkaképessége is követeli, a melynek e két, a legszélesebb néprétegeket is nagyon érdeklő reformok megszavazása után az őszi ülészekon a költségvetést és a többi sürgős ügyeket kell tárgyalnia.

— GÖRÖGORSZÁG HADAT. ÜZENT AZ OROSZOKNAK. Páris. Hír szerint Görögország hadat üzent Oroszországnak. A hadüzenetet szikratáviró útján már közölték is Oroszországgal. A hadüzenet oka az, hogy a szmirnai karevonalon orosz csapatok jelenlétét és orosz löszeküldemények odaérkezését állapították meg. Okul szolgált továbbá az is, hogy az angorai török kormány Oroszországgal katonai egyezményt kötött.

Otszáz percenttel felemelt kereseti adók.

(Mérséklés helyett — magasabb adó.)

A III. osztályu kereseti adó kivétele nagy nyugtalanságot idézett elő Arad város lakossága, különösen a kereskedők és iparosok között. A III. osztályu kereseti adó-kivető bizottságot úgy állították össze, hogy annak tagjai a helyi viszonyokat nem eléggé ismerték, s így az adó-kivetésnél az adóalapot nem konkrét adatokra, hanem feltevésekre, kósza hírekre bázisozták. Ennek tudható be az, hogy sok esetben a III. osztályu kereseti adót indokolatlanul 5—10 százalékkal felemelték. Az az, hogy a súlyos terhekkel megterhelt adózóknak jogukban volt fellebbezni az adófelszámolási bizottsághoz, de itt is csak a legkritikusabb esetben kaphattak orvoslást, sőt igen sok adatunk van arra, hogy az adófelszámolási bizottság még súlyosabb terhekkel róta meg a fellebbezőket. Habár a felszámolási bizottság tagjai jól ismerték a helyi viszonyokat, ennek dacára a jövedelmek megbecsülésénél járatlanságot árultak el. Ezt semmi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy egy esetben a III. osztályu kereseti adó-kivető bizottság 500 leiben állapította meg egy aradi lakos adóját, a felszámolási bizottság pedig ezt tízezer leire emelte fel. Egy másik

esetben 2 ezer leiről 13 ezer leire emelte fel egy aradi polgárnak az adóját az adófelszámolási bizottság. Ha most figyelembe vesszük azt, hogy ezeket az összegeket körülbelül még 470 százalék különféle adó terheli és azt, hogy ehhez még hozzájárul a progresszív alapon megállapítandó hadinyereségadó, akkor szomorúan állapíthatjuk meg azt, hogy igen sok kereskedő és iparos kénytelen lesz üzemét beszüntetni, mert nem bírja a nagy adókat fizetni.

Az adó-kivető bizottság nem vette figyelembe azt sem, hogy azokra az iparosokra, akik segéd nélkül dolgoznak, törvény szerint nem III. osztályu, hanem I. osztályu

kereseti adó vetendő ki. Ennek dacára a bizottság minden iparost III. osztályu kereseti adóval rótt meg. Az igaz, hogy a súlyosan megterhelt adózók a felszámolási bizottság határozatát megfellebbezhetik a bucarestii köz igazgatási bírósághoz, de vajjon eredménnyel járhatnak-e a fellebbezések? Ha a közigazgatási bíróság tagjait a legnagyobb méltányosság és belátás vezéri, akkor sem remélhető sok eredmény. Hogy is gondolható az, hogy ezek a bucarestii urak, akik nem ismerhetik az itteni viszonyokat, megsemmisítsék az aradi bizottságok határozatait.

képviselői is. Mindent elkövetek, hogy ezt az előttem annyira kedves tervet mielőbb megvalósítsam, mert szent meggyőződésem, hogy egyedül a kulturának, művészeteknek elfogulatlan értékelése hozhat megértést, harmoniát azok közé, akiket a napi politika hullámai messze sodortak egymástól.

oooooooooooo

Brandesz Dávid a bíróság előtt.

A milliomos ékszergyárosnak az egyszer nem a Grallert-ügyvel kapcsolatban kellett megjelennie a törvény előtt. Egész egyszerű árdrágítási eset volt. Valakinek a gyűrűjét javította a Brandesz-gyár és a megrendelő drágálta a költséget. Ma tárgyalta az ügyet dr. Pavelianu táblabíró elnökelete alatt működő árlelőző bizottság. Szuronyos börtönőrök kísérték fel a börtönből Brandesz Dávidot. Kicsit gyűrött volt a ruhája és szeméi a sok virasztástól gyűrődtek. Hosszasan védte a maga igazát. A bíróság be is látta, hogy Brandesz nem árdrágító és rövid tanácskozás után felmentette az árdrágítás vádjáról. A börtönőr pedig csendesesen oldalabökte Brandesz!

— Most már gyerünk vissza Brandesz ur...

Brandesz lecsüggesztette a fejét. Egy pillantást vetett a künn ragyogó nap sugarra, a tárgyaláson kajánul mosolygó többi elítélésre váró árdrágítókra és bizonytalan lépésekkel megindult vissza a fogdába. A börtönőr kemény, katonás léptekkel, feltűző szuronyal ballagott utána.

Petőfi szobrát újra felállítják.

(Goga miniszter az erdélyi szobrokról.)

Goga Oktávián kultuszminiszter érdekes nyilatkozatot tett az erdélyi szobrokról.

— Elhatároztam — mondotta a kultuszminiszter, — hogy az összes erdélyi szobrokat jegyzékbe vétetem. Mindazokat a szobrokat, amelyek művészi, vagy történelmi becsesek, a helyükön hagyom s ha ilyen szobrokat illetékes, vagy illetéktelen kezek már eddig eltávolítottak volna a helyükről, intézkedni fogok, hogy mielőbb állítsák azokat vissza. A Habsburgokat, vagy a Habsburg dinasztia tagjait, vagy hadvezéreit ábrázoló szobrokat összegyűjtöttem és az ország egyik muzeumában felállítottam. Amikor Románia beleavatkozott a

háboruba és az osztrák-magyar csapatok Erdély határaitól kénytelenek voltak visszavonulni, a magyar kormány a segesvári Petőfi-szobrot Budapestre szállíttatta. Én rövidesen megteszem a diplomáciai lépéseket, hogy Petőfi szobrát a magyar kormány adja vissza. Petőfi művészete nem csak a magyaroké, hanem kincsévé vált az egész világirodalomnak, a művelt emberiségnek. Nagy ünnepek keretében akarom a Petőfi szobrát újból felállítani. Ezen az ünnepségen bizonyára örömmel fognak résztvenni nemcsak Erdélynek és a kapcsolódó területeknek összes magyar írói és művészei, hanem a román és szász kulturának legnevesebb

Scheidemann a német forradalomról.

A német könyvpiacra most jelent meg Scheidemann híres könyve, amelyben részletesen leírja az összeomlást és a német forradalmat. A könyvben Scheidemann kifejti azt, hogy Bethmann-Hollweg kancellár és miniszter-társainak nagy része már 1917 elején reményüket veszítve néztek a háboru újabb fázisai elé. Bethmann-Hollweg óvatosan fogalmazta meg nyilatkozatait, azonban Zimmermann külügyi államtitkár sokkal nyiltabban beszélt. 1917 májusában és júniusában sürű volt az érintkezés egyrészt Ebert és Scheidemann, másrészt a külügyi hivatal között, hiszen a német kormány a háboru sötét perspektívájának nyomása alatt a stockholmi szocialista konferencia jelentőségét teljesen elismerie és a szocialista vezérek stockholmi tárgyalásainak minden momentumáról tájékoztatást kért. Egy ilyen beszélgetés alkalmával 1917 június 23-án Zimmermann panaszkodott vendégeinek, hogy a nagynémetek folytatják uszításukat; Bethmann-Hollweg helyén egy tábornokot szeretnének látni a vadabb fajtából és a német külügyi hivatal élére gróf Reventlowot, a nagynémet lapok külpolitikai szakértőjét akarják állítani. Scheidemann erre így válaszolt:

— Jól van. Ha jön a vad tábornok, akkor 14 nap alatt minden leperog, pontosan orosz minta szerint. Amugy is puskaporos hor-

dón ülünk. Elég egy szikra és minden ipari üzem megáll Németországban. A nélkülözés nagyobb, mint valaha. A negyedik téli hadjárattól mindenki irtózik, hiszen nincsen többé senki, aki hinne és bízna a háboru jó végében. Mindenkinek az ajkán ott ül a jelszó: legyen vége! Ezt a hangulatot hamarosan megéreznék az utódaik államtitkár ur!

Zimmermann megkérte Scheidemannt, hogy a kijelentéseit ugyanilyen nyomatékos formában ismétlje meg a kancellár előtt, mert a kancellár illetékes helyen majd hivatkozik ezekre a szavakra, ha újból felmerülne a nagynémet kombináció. Azután Zimmermann beszélt még a legfelsőbb hadvezetőség butaságáról, a mely London értelmetlen és katonailag céltalan bombázásával mindig újból felélesztje a háborus kedvet az angol közvéleményben.

— A külügyi hivatal egyik ügynöke most tért vissza Londonból, mondotta és referált arról, hogy az angol fővárosban hosszú menetben vezetik el a tömegeket a legutóbbi bombavetés áldozatai előtt és ezáltal mérhetetlenül megnövekszik a gyűlölet a németekkel szemben és növekszik a háborus kitartás. A közvetlen következmény pedig az lesz, hogy Freiburg, Stuttgart, vagy valamelyik más német város újból kénytelen lesz feláldozni egy csomó asszony és gyerek életét.

Tehát a német külügyi államtitkár nem azoknak adott igazat, akik örömfancot lejtettek egy si-

került londoni bombavetés híre mint ahogy a német kancellár, a német külügyi államtitkár, sőt a német tábornokok nagyrésze már jóval 1917 dereka előtt nem adtak igazat azoknak, akik még 1918 derekán a győzelem bizonyosságát hirdették anélkül, hogy tájékozódtak volna valaha is a berlini beavatottak hangulatáról, amely már 1917 elején a fagypontra alá süllyedt.

A stockholmi tárgyalások egyik zátonya az elzászi kérdés volt. Scheidemann nagy felháborodással beszélt Thomas állásfoglalásáról, mert több svéd szociáldemokrata előtt Thomas úgy nyilatkozott az elzászi kérdésről, mintha elfelejtette volna szocialista múltját, amióta municions miniszter lett. Azonban Scheidemann feljegyzéseiből kiderül az, hogy Thomas a skandináv szocialisták kapiciálása után beérte volna az elzászi népszavazással, amelyet a háboru után kellett volna megtartani. Egy érdekes epizódot szövegezésébe Scheidemann, mikor elmondja Jagow külügyi államtitkárnak, Zimmermann elődjének különös fellépését báró Eckardsteinnel szemben, aki Kühlmann előtt követségi tanácsos volt Londonban. Eckardstein a háboru alatt publikálni akarta memoárjait, amelyekben hibáztatta a német kormányt azért, mert 1900 táján, amikor Angliában lett volna hajlandóság csatlakozni a harmadik szövetséghez, erre a hajlandóságra visszautasítással válaszolt. Eckardstein leleplezése kellemetlenül érintette Jagow kül-

ügyi államtitkárt és utasítására a rendőrség a báró stuttgarter kiadójánál lefoglalta a memoárok kéziratát. Azonban Jagow nem érte be ennyivel, mert tudomására jutott, hogy Eckardstein egy iránta nem éppen barátságos memorandumot juttatott második Vilmos császár elé. Erre váratlan fordulat következett be. Egy napon a rendőrség letartóztatta a bárót azzal a váddal, hogy emlékiratainak tervbe vett kiadása hazaárulás lett volna. Hónapokon át vándorolt Eckardstein egyik fogházból a másikba, de egyetlen ügyész sem akarta vállalni ellene a vádat. Jagow azonban elérte azt, hogy a fogházból egy elmeorvosintézetbe került Eckardstein. Egy napon valamelyik közös ismerősük elmondta Scheidemannnak, Eckardstein sorsát és megkérdezte tőle, hogy nem volna-e hajlandó beszélni a báróval. Scheidemann néhány naps haladékokat kért, mert egyelőre nem volt ideje elmenni az elmeorvosintézetbe. Ekkor vendége így szólt:

— Hiszen Eckardstein is eljöhhet Önhez. Az elmeorvosintézet igazgatója szívesen ideengedi, mert már több ízben kérte, hogy ne tartság nála tovább is a bárót, aki teljesen ép elméjű.

A látogatás megtörtént. Scheidemann energikusan közbenjárt Jagow államtitkáránál, de ez kifogásokkal ütötte el a dolgot. Közben Jagow megbukott és uróda Zimmermann csakugyan intézkedett a báró szabadonbocsátására nézve. (Folytatjuk.)

